

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ

ਵਧਵਾ ਰਾਮ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ: 408 ਦਾ 1954

1956 ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (LXX of
----- ਆਈਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ 1 24 ਵਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਕਰਜ਼ਾ—ਸੈਕਸ਼ਨ
11(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ 'ਕਰਜ਼ਾ' ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।

1951 ਦੇ ਐਕਟ 70 ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੁਲੰਦਰ, ਮਿਤੀ 13 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

1951, 3b ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. ਐਲਐਕਸਐਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ- ਐਸ. ਜਸਮੇਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ .ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ।

ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ

ਵਾਈਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਭਾਨਰੀ,

ਭੰਡਾਰੀ। ਸੀਜੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ-

ਕੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ

ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ, 1951, ਉਚਿਤ ਵਧਾ ਰਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਹਨ. ਚਾਲੂ -----

8 ਅਗਸਤ, 1952, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਦੇਵੀ ਨੇ ਵਧਾਵਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਪ 'ਆਈ- ਭੰਡਾਰੀ 'ਕੇਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 7 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 7,630, ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਲਿਆਂਦੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਐਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਨਾਮ। ਬਲਦੇਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ 7,630 ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਾ 'ਦੇਵੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਲਦੇਵੀ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਪਰ ਦੂਜੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿੱਤਾ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸਯੂ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਕਰਜ਼ੇ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਇਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਬਲਦੇਵੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ

ਵਧਾਵਾ ਰਾਮ ਨੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ

ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉੱਤੇ ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ IV ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 11(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰੈਜ਼ੂਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ, ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ,

ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੱਕ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਇਆ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਲਦੇਵੀ ਨੂੰ 7 ਵਧਾਵਾ ਰਾਮ ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ- ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਹੋਰ- ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਓਵਰ, ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 11(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਲ- ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ -----7 ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ"

ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਕਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ

ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ. ਮੈਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ